

Αντισυνταγματική η φτώχεια

Ήταν τόσο απλό σαν το αβγό του Κολόμβου: όλες οι εξωντωτικές περικοπές των συντάξεων είναι αντισυνταγματικές, αποφάσισε το Ελεγκτικό Συνέδριο. «Προσक्रούν στα άρθρα 2, 4, 22 και 25 του Συντάγματος που κατοχυρώνουν τον σεβασμό και την προστασία της αξίας του ανθρώπου, την αρχή της ισότητας και της αναλογικότητας και την προστασία της εργασίας» διαβάζω στις εφημερίδες.

Επομένως, δεν θα γίνουν οι περικοπές, είναι αδιανόητο να συμβαίνουν αντισυνταγματικά πράγματα στη χώρα. Προσφέρει πανίσχυρα διπραγματευτικά επιχειρήματα αυτή η απόφαση – δεν ακούμε κάθε τόσο ότι το Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας πρέπει να αποφασίσει για το ένα και για το άλλο; Σύνταγμα αυτοί, Σύνταγμα και εμείς. Στο κάτω-κάτω μπορούμε να βάλουμε τα δύο συντάγματα να παλέψουν και όποιο είναι δυνατότερο να κερδίσει και να επιβάλει τη δική του πραγματικότητα.

Αν θέλουμε μάλιστα να προστατευθούμε ακόμα περισσότερο απέναντι στις δυστυχίες της ζωής, πρέπει στην επόμενη αναθεώρηση του Συντάγματος να κατοχυρωθεί η προστασία της αξίας των κτιρίων, οπότε οι σεισμοί που τα γκρεμίζουν θα είναι αντισυνταγματικοί, ο Εγκέλαδος θα αναγκαστεί να φύγει για χώρες σεισμολογικά νεοφιλελεύθερες, που δεν προστατεύουν τίποτα, να μην κινδυνεύει να συλληφθεί για τα Ρίχτερ που θα του ξεφεύγουν.

Μπορούμε ακόμα να περιλάβουμε στο Σύνταγμα διατάξεις που να απαγορεύουν τα γηρατεία, να κατοχυρώνουν την ομορφιά, να προστατεύουν το ύψος – να γίνουμε όλοι νέοι, όμορφοι και ψηλοί. Και ίσως, για να λυθεί οριστικά το πρόβλημα που ταλανίζει φιλοσόφους, επιστήμονες αλλά και κοινούς θνητούς επί αιώνες, να ψηφίσει επιτέλους το Ελεγκτικό Συνέδριο αν υπάρχει Θεός, να τελειώνουμε.

● Οι αρχαίοι έλεγαν, μου φαίνεται, πως η ανάγκη είναι πάνω από τους θεούς του Ολύμπου, ήσαν και εκείνοι ακόμη υποχρεωμένοι να υποτάσσονται στην ανάγκη – α, ναι, «ανάγκα και θεοί πείθονται», κάπως έτσι το έλεγαν, ημερολόγιό μου. Μήπως είμαστε σε μεγάλη ανάγκη και εμείς, μήπως αυτά που μας συμβαίνουν υπερβαίνουν Σύνταγμα και νόμους;

Φοβάμαι πως έτσι έχουν τα πράγματα: η χώρα είναι καταχρεωμένη, αν δεν υπήρχαν τα επάρατα μνημόνια ήδη θα ήμασταν στη δραχμή, θα παίρναμε συντάξεις και μισθούς ύψους δεκάδων εκατομμυρίων, αλλά τα μισά αυτοκίνητα θα ήσαν ακινητοποιημένα γιατί δεν θα υπήρχαν ανταλλακτικά για να επισκευασθούν και η βενζίνη για να κινηθούν θα κόστιζε όσο σήμερα το ουίσκι – θα είχαμε λύσει το κυκλοφοριακό της Αθήνας σίγουρα και οι ελλείψεις σε φάρμακα θα έλυναν σιγά-σιγά και το πρόβλημα πως γινόμαστε χώρα συνταξιούχων.

Πατριωτικές εισφορές

Η απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου δικαιώνει τους αντιμνημονιακούς – δεν αναφέρει επιπλέον το Σύνταγμα πως η τήρησή του επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων; Είναι ολοφάνερο πως ΣΥΡΙΖΑ, Ανεξάρτητοι Έλληνες, ΚΚΕ, ακόμη και η Χρυσή Αυγή, είναι περισσότερο πατριωτικά από ΝΔ, ΠαΣοΚ και

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΕΡΑ\ DANIEL DAL ZENNARO

ΚΑΙ ΑΝ η Ευρώπη μάς γυρίσει την πλάτη, πάλι ωραία θα είναι - αυτή

ΔΗΜΑΡ που μας κυβερνούν. Στην πραγματικότητα, μετά από αυτή την απόφαση η τρικομματική κυβέρνηση θα έπρεπε να παραιτηθεί και να καλέσει τα άλλα κόμματα να κυβερνήσουν, να αποκαταστήσουν τη συνταγματική τάξη.

● Τρόπος του λέγειν «τρία κόμματα που κυβερνούν»: το ΠαΣοΚ έχει γίνει φύλλο-πτερό, η ΔΗΜΑΡ είναι με το ένα πόδι έξω από την κυβέρνηση – οι ψηφοφορίες που έγιναν τούτη την εβδομάδα για τις αποκρατικοποιήσεις δείχνουν πως είναι πολύ πιθανό σύντομα να αποκατασταθεί η συνταγματική τάξη, έτσι όπως την κατανοεί το Ελεγκτικό Συνέδριο. ● Είναι όμως συνταγματικό και δικαιο τα ασφαλιστικά ταμεία των δημοσιογράφων, τυπογράφων, γιατρών, μηχανικών, δικηγόρων να τροφοδοτούνται από εισφορές άλλων; Είναι πατριωτικό να επιβαρύνονται 2% όλα τα δημόσια έργα, δηλαδή όλοι οι φορολογούμενοι, υπέρ του ΤΕΕ; Δεν ξέρω αν έχει αποφανθεί το Ελεγκτικό Συνέδριο σχετικά, αλλά για να ψηφίζουν όλοι οι αντιμνημονιακοί (και ορισμένοι μνημονιακοί) ότι καλώς γινόταν έτσι ως τώρα μάλλον πρέπει να είναι συνταγματικό να πληρώνουν οι διαφημιζόμενοι για τα φάρμακα των δημοσιογράφων, για να περιοριστώ στο φαινόμενο που γνωρίζω καλά.

Στον χώρο του Τύπου υπάρχει το περίφημο αγγελίοσημο: στην τιμή κάθε διαφήμισης σε εφημερίδες, περιοδικά, τηλεόραση, ραδιόφωνα προστίθεται 20% που μοιράζεται στα Ταμεία των δημοσιογράφων, των τυπογράφων, των υπαλλήλων των μέσων επικοινωνίας. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι πληρώνουν εισφορές, μικρότερες πάντως από αυτές

των ασφαλισμένων στο ΙΚΑ, αλλά δεν πληρώνουν οι εργοδότες, όπως συμβαίνει παντού στην Ελλάδα και στην υφήλιο, στα μέσα επικοινωνίας αντί της εργοδοτικής εισφοράς υπέρ της αγγελίοσημο. Φυσικά οι διαφημιζόμενοι εντάσσουν το κόστος της διαφήμισης στο κόστος των προϊόντων, άρα όλοι οι καταναλωτές πληρώνουν για τα Ταμεία των ανθρώπων του Τύπου – είναι συνταγματικό και δίκαιο αυτό;

Υπέρ της φωνής του Τράγκα

Το αγγελίοσημο είναι μία από τις αιτίες που στην Ελλάδα έχουμε περισσότερες εφημερίδες, περιοδικά, σταθμούς από οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα: τα μικρά μέντια επιχορηγούνται από τις διαφημίσεις που δημοσιεύονται στα μεγάλα. Γιατί ο μεγάλος όγκος των διαφημίσεων πηγαίνει σε 4-5 μεγάλα κανάλια, εφημερίδες και περιοδικά.

Θα πει κανείς «δημοκρατικό αυτό, ενισχύει την πολυφωνία» – αλλά όποιος αντικρίζει κάθε μέρα το θέαμα των περιπτέρων που εξακολουθούν να αναρτούν εφημερίδες συνειδητοποιεί πως αυτό που ενισχύεται είναι οι κραυγές. Περίπου 30 ημερήσιες εφημερίδες κυκλοφορούν στην Αθήνα και κάπου 150 στην επαρχία, πολλαπλάσιες από όσες σε χώρες με πολλαπλάσιο πληθυσμό αλλά με υποπολλαπλάσιους αναγνώστες: Αφού δεν διαβάζουμε εφημερίδες, γιατί υπάρχουν τόσο πολλές; Είναι καλύτερη η δημοκρατία μας από της Βρετανίας, της Γαλλίας, της Σουηδίας κτλ. όπου δεν υπάρχουν τόσο πολλές εφημερίδες; ● Αν θυμηθούμε πως επί Καραμαν-

λή του Μικρού οι εφημερίδες του λιστούχου Γιώργου Τράγκα (με ελάχιστη κυκλοφορία) έπαιρναν κρατική διαφήμιση όση και η «Καθημερινή» ή «Το Βήμα», θα καταλάβουμε πως η πολιτική σκοπιμότητα, η κομματική σκοπιμότητα, είναι ο κύριος λόγος ύπαρξης όλων αυτών των εντύπων. ● Από το αγγελίοσημο εξαιρούνται οι διαφημίσεις στο Internet – θα ήταν δύσκολο να πειστεί η Google να ενισχύει τις εφημερίδες του Τράγκα, του Κουρή, του Μιχαλόπουλου και άλλων, και άλλων. Συνέπεια είναι να μην μπορούν να γίνουν μέλη των επαγγελματικών ενώσεων όσοι δουλεύουν σε ιντερνετικά μέντια, δηλαδή οι νέοι πρωτίστως – για τούτο και κανένα site δεν ακολουθεί τις απεργίες της ΕΣΗΕΑ. Επιπλέον, ο όγκος της διαφήμισης στο δίκτυο αυξάνεται συνέχεια ενώ μειώνεται στα παραδοσιακά μέσα, η δε συνολική διαφήμιση έχει μειωθεί περισσότερο από 50% από τότε που άρχισε η κρίση – πού θα βρίσκονται πόροι για τα Ταμεία;

Το αγγελίοσημο ήταν δώρο της κυβέρνησης, δεν θυμάμαι ποιας και πότε, στους εκδότες των εφημερίδων, κατάλοιπο άλλης εποχής, γέννημα-θρέμμα πελατειακών σχέσεων που προσπαθούν απεγνωσμένα να κρατήσουν στη ζωή οι συνδικαλιστές των μέντια: αντί να ψάχνουν να βρουν λύσεις για τα προβλήματα αυτά, που είναι εδώ και χρόνια γνωστά, δίνουν αγώνες οπισθοφυλακών μαζί με τους προνομιούχους ελεύθερους επαγγελματίες και τραπεζοϋπαλλήλους για να διατηρηθεί αυτό το απαράδεκτο καθεστώς – και τα κατάφεραν την περασμένη εβδομάδα, δεν ψηφίστηκε η τροπολογία που ενέτασσε στον ΕΟΠΥΥ ορισμένα από τα δημοσιογραφικά ταμεία υγείας.

Στρεβλώσεις, στρεβλώσεις, στρεβλώσεις

Υπάρχει και άλλη σκανδαλώδης εισφορά που επιτρέπει να επιβιώνουν εφημερίδες με κυκλοφορίες μερικών εκατοντάδων φύλλων: η υποχρεωτική καταχώριση των ισολογισμών ΕΠΕ και ΑΕ σε μία ημερήσια πολιτική και μία ημερήσια οικονομική εφημερίδα εθνικής κυκλοφορίας: δεκάδες χιλιάδες επιχειρήσεις πληρώνουν δύο φορές τον χρόνο εκατοντάδες ή χιλιάδες ευρώ για να δημοσιεύουν οικονομικές καταστάσεις που δεν τις διαβάζει κανείς γιατί οι εφημερίδες αυτές έχουν ελάχιστη κυκλοφορία και υπάρχουν μόνο γι' αυτόν τον λόγο.

Κραυγαλέα παραδείγματα οι αθηναϊκές «Νίκη» και «Λόγος», με 359 φύλλα κυκλοφορίας η πρώτη και 119 η δεύτερη σε όλη τη χώρα, δηλαδή λιγότερα από 3 φύλλα σε κάθε νομό, ενημερώνουν υποτίθεται το πανελλήνιο για την οικονομική κατάσταση των εταιρειών, που βεβαίως θα μπορούσαν να δημοσιεύουν ανέξοδα τους ισολογισμούς τους στα sites τους. Η αντικαπιταλιστική «Αυγή» ομοίως από τη φάμπρικα της δημοσίευσης των ισολογισμών των κερδοσκοπικών εταιρειών αντλεί τα προς το ζην, όπως και οι οικονομικές εφημερίδες των Αθηνών και η «Ελεύθερη Ωρα» του καταδικασμένου για εκβιασμό Γρηγόρη Μιχαλόπουλου. Στην επαρχία πάμπολλες είναι οι εφημερίδες που ζουν από τέτοιες υποχρεωτικές καταχωρήσεις – για την ακρίβεια, ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο υπάρχουν, με εκδότες καθηγητές ή τραπεζοϋπαλλήλους και φυσικά χωρίς δημοσιογράφους,

αντιγράφουν απλώς τα δελτία του ΑΠΕ, χωρίς ούτε καν τη συνδρομή τους στο Πρακτορείο να πληρώνουν.

Από παλιά γίνονται προσπάθειες να καταργηθεί αυτός ο απαράδεκτος φόρος, προβλέπει και το μνημόνιο την κατάργησή του, που συνεχώς αναβάλλεται και με τη στήριξη των δημοσιογραφικών σωματείων, της ΕΣΗΕΑ πρώτης-πρώτης, με το επιχείρημα ότι θα κλείσουν εφημερίδες και θα μείνουν άνεργοι δημοσιογράφοι – στην πραγματικότητα, αυτό που θα συμβεί είναι ότι θα μείνουν χωρίς κέρδη κάποιοι επιχειρηματίες, που μάλλον είναι περισσότεροι από τους δημοσιογράφους που εργάζονται στα έντυπά τους.

Στρεβλώσεις, στρεβλώσεις, στρεβλώσεις – πώς να προκόψει οποιαδήποτε μεντιακή επιχείρηση σε τέτοιο περιβάλλον;

Στην άλλη ζωή

Μακρηγόρησα με το αγγελίοσημο και τους ισολογισμούς, ημερολόγιό μου, γιατί είναι ενδεικτικό της νοοτροπίας των αντιμνημονιακών: η κατάσταση είναι προφανώς αδιέξοδη αλλά επιμένουν στη διατήρησή της υπολογίζοντας σε οφέλη από την οργή αυτών που θίγονται, διότι προφανώς οι παροχές του ΕΟΠΥΥ θα είναι κατώτερες από αυτές που απολάμβαναν ως τώρα οι ασφαλισμένοι στα «ευγενή Ταμεία». Το ότι τα Ταμεία θα καταρρεύσουν σε λίγους μήνες δεν τους ενδιαφέρει – ας διπλασιαστεί το αγγελίοσημο, ο κοινωνικός πόρος, θα φθάσουν να πουν οι συνδικαλιστές των δημοσιογράφων και των ελευθεροεπαγγελματιών. Δηλαδή, να επιβαρυνθούν κι άλλο τα προϊόντα και οι υπηρεσίες, να πληρώνουν περισσότερα οι άνεργοι και οι συνταξιούχοι.

Οχι, να πληρώσει το μεγάλο κεφάλαιο και οι φοροφυγάδες και οι εισφοροφυγάδες, θα πουν. Μα πρώτοι εισφοροφυγάδες είναι όσοι απολαμβάνουν κοινωνικούς πόρους, φόρους υπέρ τρίτων. Όσο για τη φοροδιαφυγή, περισσότερες δηλώσεις έχουν κάνει εναντίον της η Μέρκελ και ο Σόιμπλε από όσες έχει κάνει ο Τσίπρας και ο Καμμένος. Γιατί οι δύο πρώτοι ξέρουν ότι για να πάρουν μέρος έστω των χρημάτων τους πίσω πρέπει να καταπολεμηθεί η φοροδιαφυγή. Ενώ όλοι ανεξαιρέτως οι Έλληνες πολιτικοί γνωρίζουν ότι, αν αναμετρηθούν στ' αλήθεια με τη φοροδιαφυγή, θα χάσουν ψήφους – για τούτο και τόσα χρόνια δεν συσχετίζονται οι καταθέσεις με τα εισοδήματα που δηλώνονται, για τούτο χρειάστηκε τόσος χρόνος για να συσχετιστεί η έξοδος κεφαλαίων στο εξωτερικό με τα εισοδήματα, για να μην πούμε και για τον κ. Δρίτσα του ΣΥΡΙΖΑ και τους φοροφυγάδες της Υδρας.

Εξ όνυχος αναγνωρίζεις τον λέοντα, από τα μικρά θέματα όπως το αγγελίοσημο καταλαβαίνεις τα μεγάλα που διακυβεύονται – αλλά να μην ξεχνάμε και ότι ο λέων είναι εδώ, έτοιμος να μας κατασπαράξει.

Την πλήρη και αμετάκλητη χρεοκοπία εννοώ: που θα κριθεί από ελάχιστες αντισυνταγματικές, μας λέει το Ελεγκτικό Συνέδριο, ψήφους στη Βουλή την Τετάρτη. Εν μέσω πατριωτικών γενικών απεργιών και διαδηλώσεων, με την Αθήνα στις φλόγες πάλι, ίσως. Το ότι θα τελειώσουμε συνταγματικώς άψογοι και με υψηλό πατριωτικό φρόνημα θα μας παρηγορεί στην άλλη ζωή, ημερολόγιό μου: αν υπάρχει ζωή χωρίς μνημόνιο.

Διόδωρος Κυψελιώτης